

[Hoff.]

Forsikringer gaa over til at blive Statsforsikringer.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale det foreliggende Lovforslag til velvillig Behandling i det høje Ting.

Finansministeren (Thorkil Kristensen): Jeg takker for den velvillige Modtagelse af Lovforslaget. Jeg skal kun gøre enkelte Bemærkninger til det, der er fremført. Jeg skal naturligvis ikke modsætte mig Nedsættelsen af et Udvalg, hvis noget saadant ønskes.

De faldne Udtalelser om Statsanstaltens Forspring fremfor andre Forsikringsvirksomheder giver mig Anledning til at sige, at det er mit Indtryk, at dette Forspring nok saa meget bestaar deri, at Statsanstalten er gammel, som deri, at den er en Statsinstitution. Det er dette, at den er gammel, der har givet den Mulighed for at opsamle den meget betydelige Formue den har.

Hvad angaar den Diskussion, der har været ført i Dagspressen og nu er fremført af de to ærede sidste Ordførere om Forholdet mellem Kostbarheden af Livsforsikringer i forskellige Selskaber, skal jeg sige, at det er ønskeligt, at denne Forskel ikke bliver for stor, og jeg erkender gerne, at Forsikringstagerne er for lidt kyndige og for lidt opmærksomme til altid at være klar over, hvad det er de køber. Det bliver saa et Spørgsmaal, i hvilken Grad man skal være Formynder for de paagældende. Det er i hvert Fald ønskeligt, at der bliver saa megen Offentlighed om dette som muligt. Men jeg finder ikke, at det vil være rimeligt for mig her at gaa nærmere ind paa, hvad man eventuelt fra Statens Side kunde gøre i dette Spørgsmaal, idet Tilsynslovgivningen for de private Forsikringselskaber sorterer under en anden Minister.

Første Næstformand (Arnth Jensen): Det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Bertel Dahlgaard: Jeg har bedt om Ordet blot for at udtale min Forundring over, at den højtærede Finansminister i denne Forbindelse vilde bruge det gamle slidte Ord: i hvilken Grad Staten bør være Formynder for den enkelte. Det er jo, undskyld jeg siger det, kun en Frase. Jeg synes, at i en Tid, hvor Spørgsmaalet om Forholdet mellem fri Konkurrence og mindre fri Prisdannelse

maa staa paa Dagsordenen i en Grad, som den højtærede Finansminister paa saa mange Omraader er ganske klar over, kan man forlange, ikke at Staten skal være Formynder for Borgerne, men at Staten gennem sin Lovgivning, navnlig paa Omraader, hvor den har et direkte Tilsynsorgan, drager Omsorg for, at det, man kalder fri Konkurrence, ikke i Virkeligheden kommer til at betyde, at Borgerne snydes.

Finansministeren (Thorkil Kristensen): Jeg ved ikke, hvem det tilkommer at afgøre, hvorvidt en Sætning er en Frase eller ej, men jeg skal udtale, at efter mit Skøn er den Sætning, som jeg brugte, ikke udelukkende en Frase. Den kan være en Frase i visse Forbindelser, den kan være mere rimelig i andre Forbindelser. (*Bertel Dahlgaard: Netop!*). Jeg takker, deri er jeg enig med det ærede Medlem. Men jeg maa altsaa stadig mene, at det er et Spørgsmaal, i hvilken Grad og under hvilke Omstændigheder Staten skal overtage den Opgave at vaage over, hvorvidt dens Borgere handler fornuftigt eller ej. Jeg tror nu trods alt, at det er gavnligt, at Borgerne selv vænnes til i nogen Grad at tænke over deres Affærer.

Første Næstformand (Arnth Jensen): Det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Bertel Dahlgaard: Jeg er ganske enig med den højtærede Finansminister heri, men saa haaber jeg, at den højtærede Finansminister vil medgive mig, at Borgerne skal have Mulighed for at kunne vurdere og skønne over deres Interesser. (*Finansministeren [Thorkil Kristensen]: Naturligvis!*).

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Fr. Dalgaard: Da der er fremsat Ønske om Udvalgsbehandling, tillader jeg mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.